

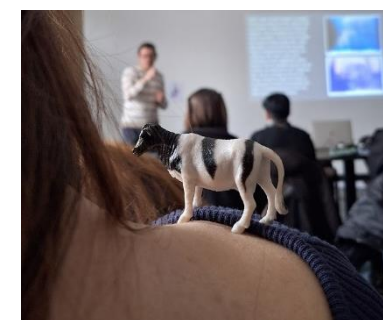
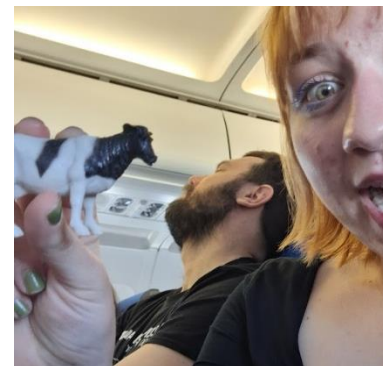
ERASMUS PUTOPIS

Naše putovanje započeli smo cjelodnevnim spavanjem i čekanjem na zračnim lukama i avionima, no nikome od nas nije bilo teško jer smo znali da nas čekaju dva tjedna nezaboravnog iskustva. Uz nas je cijelo vrijeme bio profesor Jerko koji nas je opskrbio knjigama te raznim zanimacijama. Sabrano i organizirano nas je doveo od Zagreba do Kaunasa bez ikakvog problema. Kad smo stigli u Kaunas kasno u noć, svi smo bili oduševljeni i pozitivno izbezumljeni s našim budućim prebivalištem. Ono što je po meni pridonijelo najveću čar cijelog Erasmusa, bila je upravo iskustvo boravljenja u samostanu u kojem smo spavali, jeli te sudjelovali u našoj umjetničkoj nastavi. Uz cijelo Erasmus putovanje pratila nas je kravica Matilda koja se rado pojavljivala na gotovo svakoj fotografiji te neizbježno gnjavila svaku osobu koja je prošla pored nje.

Kad smo prvi dan krenuli raditi s našim mentorima, bila sam jako skeptična oko zadataka koje su nam davali. Nakon ustaljenih zadataka, kao što su crtanje po promatranju i učenja o proporcijama i anatomije, sada smo bili prisiljeni raditi izvan naših granica komfora. Zadatak koji se naizgled činio tako lagan, predstavljao nam je veliki mentalni izazov zbog toga što smo svi naviknuli raditi figurativno i bez daška mašte. Sad smo bili prisiljeni probuditi kreativnost nakon naviknutog programiranog crtanja.

S nama je cijelo vrijeme najviše radio naš mentor Peter Krosmann. Poput vještog čarobnjaka otvarao nam je umove, najviše s njegovim na prvu jednostavnim, no toliko značajnim savjetima. Radili smo na slobodnom puštanju naše ruke da pleše po papiru dok našem umu nismo dozvoljavali da njome upravlja. Tako smo otkrili nove oblike i tehnike kojima do sada nismo baratali. Tako smo otkrili čar u apstraktnoj umjetnosti koja nam nije bila samo zabava i opuštanje uma, već i buđenje našeg unutarnjeg djeteta koje smo potisnuli tradicionalnim načinom slikanja i društvenim normama. Tako sam ja, osoba kojoj apstraktna umjetnost nikada nije bila bliska, počela najviše od svega upravo apstraktno slikati jer sam više zavoljela sam proces slikanja te značenje djela, a ne finalni produkt koji je nalikovao na skoro svako drugo umjetničko djelo.

Dok smo boravili u Litvi, posjetili smo nekoliko zanimljivih izložbi od kojih mi se najviše svidjela izložba Mikalojusa Konstantinasa Čiurlionisa u Kaunsa. Čiurlionis je bio litavski slikar i skladatelj, jedan od pionira apstraktna umjetnosti u Europi koji je spajao svoje dvije ljubavi te ih pretvarao u nešto čarobno. Meni, koja živi između svijeta glazbe i likovne umjetnosti, ova je izložba ostala vječno zapečaćena

kao jedan oblik buđenja, ne samo izložba već i cijelo to iskustvo odlaska u Litvu.

Svi smo se složili da smo u ova dva tjedna radili puno više nego li radimo kada smo u školi na nastavi. Smatram da je razlog bila ta opuštenost koja potiče motivaciju i kreativnost. Ona je blokirana kada je osoba pod rokovima, stresom i korenjem. Tako da je jedan od bitnijih pojmova koje smo ondje naučili upravo sloboda.

Kada sam Petera upitala koliko mi je vremena preostalo da dovršim strip na kojemu sam trenutno radila, odgovorio mi je vrlo jednostavnom rečenicom koju vjerujem da ću zauvijek koristiti kao jednu mantru za tijesne i nelagodne trenutke, a to je „*Imaš vremena do kraja svog života.*”

Još jedna od mnogih pametnih misli koje je Peter s nama podijelio bio je recept o uspjehu; „*Ako želite biti uspješni, ne samo kao umjetnici već i kao poslovni ljudi, morate imati dvije od ove tri navedene osobine. Biti dobra i ljubazna osoba, nikada ne kasniti i raditi fenomenalan posao u onome što radite. Ako kasnite s rokovima i narudžbama, morate biti ljubazni i napraviti odličan posao, tako će vam sve biti oprašteno. Ako ste nesimpatična i malo bezobrazna osoba a nikada ne kasnite i svoj posao odrađujete savršeno, i ta neljubaznost će vam biti opraštena. A ako niste majstori u onome što radite, a uvijek ste ljubazni i imate smiješak na licu te sve radite na vrijeme kako vam je rečeno, i to će vam biti oprašteno.*”

Posjetili smo i ateljee naših mentora koji su nam također bili inspiracija za naša buduća stvaranja i funkcioniranje. Naučili smo kako izgleda svijet ljudi koji žive od svojih umjetnina i kako se u tom svijetu snaći. To nam je dalo utjehu da nismo jedini u svijetu traganja i konkurencije.

Uz cijelu likovnu naobrazbu, izuzetno sam sretna što sam mogla okusiti recepte meni strane kuhinje. Sve od jela koja su nam bila spremljena od jedne predivne gospodične za ručkove u samostanu, do jela koje smo kušali na sajmovima i štandovima. Glavna stvar koju smo naučili o litavskoj kuhinji bila je njihova ljubav o kopru koji se pojavljuje u apsolutno svakom jelu te ga se može kupiti na svakom dijelu ulice. Toliko ga vole da im nije dovoljno što ga stavljaju u jela pa ga zato grickaju i sirovog kao neku poslasticu.

Na Erasmusu sam naučila nešto puno bitnije od onog što sam zamislila da ću tamo učiti. Od različitih umjetničkih tehnika i načina kako poboljšati svoje radove na tehnički način, tamo nisam samo naučila kako poboljšati svoje radove na kreativan način nego i kako baratati svojim umom kao umjetnik. A kako bih bolje to mogla naučiti nego od samog umjetnika, u ovom slučaju Petera Krosmana koji je

promijenio moj pogled prema svijetu ne samo prema umjetnosti, i to više u tih dva tjedna nego li sam se osvijestila od početka svog školovanja. Ono što je bilo posebno čarobno bila su i sklapanja novih poznanstva te učvršćivanje prijateljstva. I između učenika, a i profesora koji su bili cijelo vrijeme uz nas spremni pomoći, bilo to i u tri sata u noći.

Rado ću se ponovno prijaviti i sljedeće godine u nadi kako bih ponovno stekla nova znanja i iskustva.

Anja Kosec 3.C GRAFIKA

2024.

